

Stig Bak Jensen

Statsgeolog ved GGU Stig Bak Jensen døde den 2. april 1989 i sit hjem. Han blev 61 år.

Stig Bak Jensen havde fra sin tidligste ungdom som student været med i GGU's arbejde; han blev ansat som geolog i 1956 og blev udnævnt til statsgeolog i 1969. Han kom således til at deltage i GGU's aktiviteter i knap 40 år og var med til at præge udviklingen gennem denne lange årrække. Hans tidligste opgave i Grønland var som assistent under professor Alfred Rosenkrantz' ledelse, hvor han deltog i kortlægning af basalterne på Nügssuaq og Disko. Fra begyndelsen af halvtredserne blev han inddraget i grundfjeldskarteringen i Syd- og Sydvestgrønland, og dette fangede hurtigt hans interesse og blev hans egentlige arbejdsfelt gennem de mange år. Det begyndte her med studenteropgaver i Ivigtut-området, hvor Stig Bak gennem tre sæsoner karterede et stort område i Ivigtut-kortbladets sydøstlige del. Det var

før helikopternes tid, og alt indlandsarbejde foregik fra letvægtslejre, hvor geolog og assistent måtte bære lejren ind til området, hvor arbejdet foregik. Det krævede god fysik og udholdenhed – og Stig var i besiddelse af begge dele samt en god portion jydsk stædighed, der gjorde, at han fik dækket sit meget store indlandsområde med en fin jævn tæthed i observationerne. Samtidig bevarer han altid humøret og trivedes med opgaverne og det gode kammeratskab med de andre unge geologer på holdet.

Efter de første læreår i Ivigtut området kom Stig Bak til at deltage i den systematiske grundfjeldskartering gennem mange år. Først i Sydgrønland med udgangspunkt fra Dyrnæs og Narsarsuaq. Senere blev Stig leder af arbejdet i Frederikshåb-området, hvor han i en række år organiserede og deltog i kortlægningen fra Mellembygd basen, hvor regionen mellem Frede-

rikshåb Isblink og Ivigtut blev kortlagt. Det var år, hvor Stig Bak førte arbejdet videre fra Sydgrønland med udnyttelsen af hele den moderne feltarbejdsmetodik med anvendelse af helikoptere og kuttere med en stram logistisk koordination og med deltagelse af 8-12 geologhold pr. sæson. I disse år satte Stig Bak sit personlige præg på arbejdet og sikrede sammen med de øvrige faste GGU-medarbejdere, at alle – såvel interne som eksterne deltagere – følte, at de var med i et velfungerende maskineri, hvor geologerne kunne koncentrere sig om det væsentlige – nemlig grundfjeldsgeologien og 1:100.000 karteringen.

Fra midt i halvfjerdserne, hvor 1:500.000 oversigtskortlægningen blev givet højest prioritet, blev Stig Bak inddraget i denne opgave med kartering af regionen mellem Godthåbsområdet og Søndre Strømfjord. Der blev formuleret en ny feltarbejdsmetodik med få hold og med udstrakt anvendelse af helikoptere, så hele dette store område kunne dækkes i løbet af få sæsoner. Stig var selv med hele tiden – både i det geologiske arbejde og i den daglige ledelse af slagets gang i felten – og altid var han i ro og balance trods den intense indsats.

I de senere år fik Stig Bak igen et par »rolige« felt-sæsoner, hvor han kunne koncentrere sig om detailkartering til 1:100.000 kortlægningen på Isukasia og Fiskefjords kortbladene – delvis baseret på sejlads med kutterne, som han virkelig satte pris på. For ham var kuttersejladserne med det tilhørende feltarbejde i de kystnære områder det »rigtige« GGU-arbejde, som han virkelig holdt af og fandt sig tilpas ved. Den sidste felt-sæson, Stig havde, var i 1986 i Fiskefjord-området.

Gennem årene fik Stig ialt fuldført 26 felt-sæsoner i Grønland. Bortset fra et enkelt besøg i Nordgrønland i 1984 var Stigs arbejdsområde alle årene i Vest, Sydvest- og Sydgrønland, og der er ikke mange dele af landet mellem Kap Farvel og Søndre Strømfjord, som Stig Bak ikke har besøgt.

I København satte Stig sit præg på GGU's arbejde gennem sin altid stærke og vedholdende interesse for den geologiske kortlægning. Han etablerede og opbyggede et velfungerende kortarkiv og sørgede kompromisløst for, at de blev afkrævet den fornødne dokumentation for feltarbejdet i form af rentegnede feltkort. Stig havde endvidere ansvaret for den centrale organisation og koordination mellem GGU's mange feltaktiviteter, og han sørgede for fordelingen af GGU's rejsebåde og udvælgelsen af sommerassistenter.

GGU har mistet en sjælden loyal og vellidt medarbejder. Stig Bak identificerede sig i høj grad med GGU, og for ham var det primært institutionens opgaver, der var det væsentlige. Selvom han havde stærke personlige synspunkter og stædigt kunne forfægte disse, var det altid det samlede GGU hensyn, der blev det afgørende. Derfor kunne man altid løse opgaverne i samarbejde med Stig, selvom man undervejs kunne diskutere formen.

Med Stig Bak Jensens død har GGU mistet en medarbejder, der med sit engagement og sin indsats for specielt den geologiske kortlægning var med til at præge udviklingen i GGU gennem mange år. Det er tomt efter ham.

Æret være hans minde.

Niels Henriksen